

¹¹ Αδελφοί, ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, ¹² λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· ¹³ καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. ¹⁴ ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκός καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, ¹⁵ καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. ¹⁶ οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ¹⁷ ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. ¹⁸ ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ὅλοι ἔχουν τὸ ἴδιο πατέρα: Καὶ αὐτὸς που εξαγνίζει καὶ αὐτοὶ που εξαγνίζονται. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ντρέπεται ὁ Ἰησοῦς νὰ τοὺς ὀνομάζει ἀδέλφια. Ὅπως λέει ἡ Γραφή: Θα διαλαλήσω σ' ἀδέλφια μου τὸ μεγαλεῖο σου, θα σε ἐξυμνήσω μέσα στη συνάθροιση. Καὶ αλλοῦ: Θα ἐμπιστευθῶ τὸν εαυτὸ μου σ' αὐτόν. Καὶ συνεχίζει: Ναι, ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά που μου ἔδωσε ὁ Θεός. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδιά αὐτὰ ἦταν ἄνθρωποι, ἐγίνε κι ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος, γιὰ νὰ καταργήσῃ με τὸν θάνατο τοῦ αὐτοῦ που ἐξουσίαζε τὸν θάνατο, δηλαδὴ τὸν διάβολο. Μ' αὐτόν τὸν τρόπο ἀπελευθέρωσε ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου τοὺς εἶχε καταδικάσει νὰ εἶναι δούλοι σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ. Εἶναι φανερό ὅτι δὲν ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ ἀγγέλους, ἀλλὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ σε ὅλα ὁμοῖος με τ' ἀδέλφια του, ὥστε νὰ εἶναι σπλαχνικὸς καὶ πιστὸς ἀρχιερέας στὴν υπηρεσία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ συγχωρηθοῦν οἱ ἀμαρτίες τοῦ λαοῦ. Ἔτσι, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος υπέφερε καὶ δοκιμάστηκε, μπορεῖ τώρα νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς που δοκιμάζονται.

Προσεύχεσαι με πίστη; Εἰσακούεσαι! Μετανοεῖς με πίστη; Ἐλεείσαι! Εξομολογεῖσαι με πίστη; Συγχωρεῖσαι! Ὑπομένεις με πίστη; Ἀγιάζεσαι!

Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

«Ἐρχεται ἄγγελος Κυρίου καὶ τῆς λέγει: Μαρία, ἐσύ πρέπει νὰ χαίρεσαι ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον περισσότερο καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τοῦ Ἀγγέλου, διότι ἐσύ μέλλεις νὰ γεννήσῃς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἀληθινόν, τὸν Χριστόν, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, χωρὶς ἀνδρα, παρθένος, καὶ πάλιν νὰ μείνεις παρθένος, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου, καθὼς οἱ Προφῆται προεκήρυξαν. Τότε ἐσηκώθηκε ἡ Δέσποινα Θεοτόκος, ἐδόξασε τὸν Θεόν καὶ εἶπε: Σε δοξάζω, Κύριε μου, προσκυνῶ καὶ σε λατρεύω, πὼς ἐκαταδέχθης νὰ γίνῃς ἄνθρωπος ἀπὸ μένα τὴν δούλη σου. Ἐτοιμῆ εἶμαι λοιπὸν ἡ δούλη σου καὶ ἀς γίνῃ τὸ θέλημα σου τὸ ἅγιον..»

Ἁγ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

²⁴ Εν ταις ημέραις εκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, ²⁵ λέγουσα ὅτι Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέϊδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. ²⁶ Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, ²⁷ πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. ²⁸ καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ²⁹ ἡ δὲ ἰδοῦσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. ³⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. ³¹ καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. ³² οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ³³ καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. ³⁴ εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; ³⁵ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. ³⁶ καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνελήφυα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. ³⁷ ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. ³⁸ εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Ὁ Θεός είναι ταπεινός, παρά το μεγαλείο της απόλυτης εξουσίας που έχει. Πρέπει λοιπόν να ενώσουμε στη ζωή αυτά τα δύο πράγματα- το μεγαλείο και την ταπείνωση.

Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ

Έχε υπομονή στις θλίψεις και τις ασθένειες σου και φώναζε τον Χριστό και τη γλυκιά του Μανούλα να σε σκεπάξει από κάθε κακό. Η προσευχή να μη λείπει από το στόμα σου.

Όσιος Ιωσήφ Ησυχαστής

Εκείνες τις μέρες, η Ελισάβετ, η γυναίκα του Ζαχαρία, έμεινε έγκυος. Έκρυβε όμως την εγκυμοσύνη της για πέντε μήνες και έλεγε: «Ο Θεός είδε τη στενοχώρια μου και φρόντισε να με απαλλάξει από την ντροπή που ένιωθα μπροστά στους ανθρώπους για την ατεκνία μου». Τον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης της Ελισάβετ, ο Θεός έστειλε τον άγγελο Γαβριήλ στην πόλη της Γαλιλαίας Ναζαρέτ, σε μια παρθένο, που ήταν αρραβωνιασμένη με κάποιον που λεγόταν Ιωσήφ και προερχόταν από τη γενιά του Δαβίδ. Η παρθένος λεγόταν Μαριάμ. Παρουσιάστηκε, λοιπόν, σ' αυτήν ο άγγελος και της είπε: «Χαίρε εσύ, η προικισμένη με τη χάρη του Θεού! Ο Κύριος είναι μαζί σου. Ευλογημένη απ' τον Θεό είσαι εσύ, περισσότερο απ' όλες τις γυναίκες». Εκείνη μόλις τον είδε ταραχτηκε με τα λόγια του και προσπαθούσε να εξηγήσει τι σήμαινε ο χαιρετισμός αυτός. Ο άγγελος της είπε: «Μη φοβάσαι, Μαριάμ, ο Θεός σου έδωσε τη χάρη του, θα μείνεις έγκυος, θα γεννήσεις γιο και θα τον ονομάσεις Ιησού. Αυτός θα γίνει μέγας και θα ονομαστεί Υιός του Υψίστου. Σ' αυτόν θα δώσει ο Κύριος ο Θεός τον θρόνο του Δαβίδ, του προπάτορα του. Θα βασιλέψει για πάντα στους απογόνους του Ιακώβ και η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος». Η Μαριάμ τότε ρώτησε τον άγγελο: «Πως θα μου συμβεί αυτό, αφού εγώ δεν έχω συζυγικές σχέσεις με κανέναν άνδρα;» Ο άγγελος της απάντησε: «Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει επάνω σου και θα σε καλύψει η δύναμη του Θεού, γι' αυτό και το άγιο παιδί που θα γεννήσεις θα ονομαστεί Υιός Θεού. Μάθε ακόμη ότι η συγγενής σου Ελισάβετ συνέλαβε γιο στα γηρατειά της, έτσι, αυτή που την αποκαλούσαν στείρα, τώρα βρίσκεται στον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης. Για τον Θεό τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο». Η Μαριάμ τότε είπε: «Είμαι μια δούλη του Κυρίου, ας γίνει το θέλημα του σ' εμένα όπως μου το είπες». Κι έφυγε από αυτήν ο άγγελος

Ὁ πόνος είναι μια ψυχική δύναμη που ο Θεός την έβαλε μέσα μας, με προορισμό να κάνει το καλό, την αγάπη, τη χαρά, την προσευχή. Αντ' αυτού, ο διάβολος καταφέρνει και παίρνει τη ψυχική αυτή δύναμη από την μπαταρία της ψυχής μας και τη μεταχειρίζεται για το κακό, την κάνει κατάθλιψη και φέρνει τη ψυχή στη νωθρότητα και στην ακηδία.

Όσιος Πορφύριος Κανσοκαλοβίτης